

Sygn. akt. XVI K 216/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVI Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Agata Adamczewska

Protokolant: prot. sąd. K. B.

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Środzie Wielkopolskiej Sławomira Przymusiaka

po rozpoznaniu w dniach: 25 marca 2014 r., 22 maja 2014 r., 03 lipca 2014 r.

sprawy:

D. K. (1)

syna S. i T. zd. Sałata, urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to że:

I. w dniu 21 lutego 2012 r. w Ś. gm. Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd M. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w Ś., ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pszenicę będącą przedmiotem sprzedaży, po uzyskaniu od pokrzywdzonego pszenicy o wadze 24950 kg i wartości 21.706,50 zł zgodnie z wcześniejszym zamiarem nie dokonał za nią zapłaty doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. M. (1) w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 21 lutego 2012 r. w P. gm. M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. D. prowadząc działalność gospodarczą (...) z siedzibą w miejscowości P. ul. (...) gm. M. co do podmiotu zlecającego usługę transportową tj. (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) i zamiaru zapłaty za wykonaną usługę transportową, po czym zgodnie z podjętym zamiarem po wykonaniu usługi transportowej na trasie Ś. – D. po wystawieniu faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 1888,67 zł brutto nie dokonał za nią płatności w uzgodnionym terminie 3 dni doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. D. w powyższej kwocie przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 21 lutego 2012 r. w B. gm. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd A. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w B. ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pszenicę będącą przedmiotem sprzedaży, po uzyskaniu od pokrzywdzonego pszenicy o wadze 27200 kg i wartości 24.847,20 zł zgodnie z wcześniejszym zamiarem nie dokonał za nią płatności, doprowadzając tym samym A. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w dniu 21 lutego 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd Z. W. prowadzącego Przedsiębiorstwo Usług (...) z siedzibą w K. ul. (...), co do przedmiotu zlecającego usługę transportową tj. (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) i zamiaru zapłaty za wykonaną usługę transportową, po czym zgodnie z podjętym zamiarem po wykonaniu usługi transportowej na trasie B. – D., po wystawieniu faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 1506,63 zł brutto nie dokonał za nią płatności w uzgodnionym terminie 1 dnia doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. W. w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

V. w okresie 05 sierpnia 2011 roku do 25 października 2011 r. w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 212.505 zł poprzez wprowadzenie go błąd co do zamiaru wspólnego zakupu nieruchomości oraz prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej w zakresie handlu węglem czym wyrządził szkodę na rzecz P. P. (1) w kwocie 212.505 zł stanowiące mienie znacznej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

1. Uznaje oskarżonego D. K. (1) za winnego tego, że:

-.

- w dniu 23 lutego 2012 r. w Ś. gm. Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd M. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w Ś., ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pobrany towar w postaci pszenicy o wadze 24950 kg i wartości 21.706,50 zł, doprowadził M. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 4 miesięcy, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., tj. winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- w dniu 22 lutego 2012 r. w P. gm. M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. D. (...) z siedzibą w miejscowości P. ul. (...) gm. M. co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty kwoty 1888,67 zł brutto za wykonaną usługę transportową na trasie Ś. – D., czym doprowadził M. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 4 miesięcy, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., tj. winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,
- w dniu 21 lutego 2012 r. w B. gm. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd A. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w B. ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pobrany towar w postaci pszenicy o wadze 27200 kg i wartości 24.847,20 zł, doprowadził A. M. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 4 miesięcy, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., tj. winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

- w dniu 20 lutego 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd Z. W. prowadzącego Przedsiębiorstwo Usług (...) z siedzibą w K. ul. (...), co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty kwoty 1506,63 zł brutto za wykonaną usługę transportową na trasie B. – D., czym doprowadził Z. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 4 miesięcy, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., tj. winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

i przyjmując, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

2. Uznaje oskarżonego za winnego tego, że w okresie od 05 sierpnia 2011 roku do 25 października 2011 r. w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził P. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 212.505 zł poprzez wprowadzenie go błąd co do zamiaru przeznaczenia tych pieniędzy na zakup nieruchomości oraz zainwestowania ich w działalność polegającą na handlu węglem i zbożem, przy czym kwota ta stanowiła mienie znacznej wartości, a czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności w wymiarze 4 lat i 4 miesięcy, orzeczonej wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k., tj. winnego przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., i za to, na podstawie art. 294 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności.**

3. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. łączy orzeczone wyżej kary pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu **karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

4. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej szkody w całości poprzez zapłatę:

- na rzecz M. M. (1) kwoty 21.706,50 zł (dwadzieścia jeden tysięcy siedemset sześć złotych 50/100),
- na rzecz M. D. kwoty 1.888,67 zł (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt osiem złotych 67/100),
- na rzecz A. M. (1) kwoty 24.847,20 zł (dwadzieścia cztery tysiące osiemset czterdzieści siedem złotych 20/100),
- na rzecz Z. W. kwoty 1.506,63 zł (jeden tysiąc pięćset sześć złotych 63/100),
- na rzecz P. P. (1) kwoty 212.505 zł (dwieście dwanaście tysięcy pięćset pięć złotych).

5. Na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z § 2 ust. 1 i 2, § 14 ust. 2 pkt 5 w zw. z § 14 ust. 7 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz.U. nr 163 poz. 1348 - zasądza od oskarżonego na rzecz oskarżycieli posiłkowych: A. M. (1) i P. P. (1) zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwotach po 840 (osiemset czterdzieści) złotych.

6. Na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 19 w zw. z § 14 ust. 2 pkt. 5, § 16 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) – Dz.U. nr 163 poz. 1348 – zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. T. kwotę 1033,20 zł tytułem zwrotu nieuiszczonych nawet w części kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu.

7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

SSO Agata Adamczewska

Sygn. akt XVI K 216/13

UZASADNIENIE

W sprawie przeciwko oskarżonemu D. K. (1) Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 20 lutego 2012r. M. M. (1) – właściciel gospodarstwa rolnego w Ś. umieścił na portalu internetowym ogłoszenie o sprzedaży pszenicy. W odpowiedzi na to ogłoszenie na numer telefonu pokrzywdzonego zadzwonił mężczyzna, który oświadczył, iż jest zainteresowany zakupem 24 ton pszenicy. Pokrzywdzony kilkakrotnie kontaktował się telefonicznie z zamawiającym w celu uzgodnienia szczegółów transakcji. Organizację transportu zakupionego zboża wziął na siebie kupujący.

W dniu 22 lutego 2012r. do M. D., prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych, zadzwonił mężczyzna w sprawie transportu zboża. Telefonicznie ustalono stawkę za taką usługę, pozostałe szczegóły zlecenia miały być uzgodnione mailowo.

Tego samego dnia oskarżony D. K. (1), podający się za prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), ul. (...), złożył drogą elektroniczną zlecenie transportu zboża w dniu 23.02.2012r. z miejscowości Ś., ul. (...) do miejscowości D., ul. (...).

W dniu 23 lutego 2012r. kierowca K. R. w pierwszej kolejności pojechał zważyć pusty zestaw ciężarowy, a następnie udał się do gospodarstwa rolnego pokrzywdzonego M. M., gdzie dokonano załadunku zboża w ilości 24.950 kg o wartości 21.706,50 zł netto, po czym tir został ponownie zważony na wadze w Zakładzie (...) w (...) sp. z o.o. K. i ruszył w trasę.

M. M. (1) ustalił z kupującym, że zapłata za zakupioną pszenicę nastąpi przelewem na rachunek bankowy pokrzywdzonego. W dniu 23.02.2012r. D. K. (1) podający się za prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PHU (...), ul. (...), przesłał mailem na adres syna M. M. (1) dane do faktury oraz dokumenty firmy (...). Na tej podstawie pokrzywdzony wystawił fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 22.791,30 zł brutto. Oskarżony przesłał na ten sam adres poczty elektronicznej podrobione potwierdzenie wykonania przelewu krajowego przez (...) Bank S.A., mające stanowić dowód zapłaty za pobrany towar.

Z kierowcą przewożącym pszenicę w ramach usługi transportowej skontaktował się telefonicznie D. K. (1) i oświadczył, że w magazynie w D. nie ma miejsca, w związku z tym zmienił miejsce dostarczenia zboża na D.. Samochodem marki P. (...) kol. czerwonego oskarżony jechał za kierowcą i zaproponował zważenie zestawu po raz kolejny. Oskarżony pilotował K. R. do magazynu przy ul. (...). Tam dojechał również nieustalony mężczyzna srebrnym V. typu bus i dokonano rozładunku zboża.

M. D. wystawił na firmę PHU (...) fakturę nr (...) za usługę transportową, opiewającą na kwotę 1.888,67 zł i wysłał ją na adres w P. ul. (...). Przesyłka wróciła dwukrotnie awizowana nie podjęta przez adresata. Mimo wielokrotnych prób M. D. nie udało się telefonicznie skontaktować z oskarżonym - w telefonie zgłaszała się poczta głosowa, a w miejscu rzekomego prowadzenia działalności nikt nie przebywał. Do dnia dzisiejszego należność za usługę nie została przez D. K. (1) uregulowana.

Na rachunek bankowy M. M. (1) nie wpłynęła należność za pobrany przez D. K. (1) towar. Oskarżony zwodził pokrzywdzonego, obiecując uregulowanie zadłużenia, co jednak nie nastąpiło i kontakt z nim urwał się całkowicie.

W połowie lutego 2012r. A. M. (1) prowadzący gospodarstwo rolne w B. przy ul. (...) wystawił na internetowej giełdzie rolniczej do sprzedaży pszenicę. Na ogłoszenie to odpowiedział oskarżony D. K. (1), który, przedstawiając się jako S. L. telefonicznie poinformował pokrzywdzonego, iż jest zainteresowany zakupem.

W dniu 20 lutego 2012r. D. K. (1), podający się za S. L., zgodnie ze wstępnymi ustaleniami telefonicznymi poczynionymi ze Z. W., złożył drogą mailową w Przedsiębiorstwie Usług (...) w K., ul. (...), zlecenie transportu zboża w dniu następnym z miejscowości B. do D.. Z. W. ustalił z oskarżonym, iż przelew należności za wykonaną usługę na rachunek bankowy zleceniobiorcy nastąpi przed rozładunkiem towaru (w trakcie wykonywania usługi).

Kierowca – R. H. w dniu 21 lutego 2012r. oczekiwał na A. M. (1) na stacji paliw Lotos w K., o czym pokrzywdzonego zawiadomił telefonicznie oskarżony, podający się za S. L.. A. M. wraz z kierowcą udali się do firmy (...), by zważyć zestaw ciężarowy, a następnie pojechali do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego celem załadunku zboża. W czasie tych czynności do gospodarstwa rolnego (...) przyjechał czerwonym P. (...) D. K. (1), podający się za przedstawiciela firmy (...). ustalono szczegóły transakcji. Po załadowaniu towaru mężczyźni wraz z kierowcą po raz kolejny dokonali zważenia zestawu, po czym R. H. oczekiwał na polecenie przewiezienia pszenicy do miejsca przeznaczenia. W tym czasie Z. W. drogą mailową przesłał oskarżonemu fakturę VAT nr (...) opiewająca na kwotę brutto 1.506,63 zł tytułem należności za usługę transportową. Zwrotnie otrzymał druk potwierdzenia dokonania przelewu na rachunek bankowy na wskazaną kwotę. Kierowca udał się w trasę celem rozładunku tira, D. K. (1) i A. M. (1) natomiast do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego. Za pszenicę o wadze 27.200 kg A. M. (1) wystawił fakturę na kwotę 24.847,20 zł brutto. W obecności pokrzywdzonego oskarżony rzekomo dokonał ze swojego laptopa przelewu kwoty 24.784,90 zł tytułem zapłaty za zakupioną pszenicę, wysyłając jednocześnie mailem na adres pokrzywdzonego potwierdzenie dokonania przelewu. A. M. (1) zorientował się, że dokonany przelew opiewa na kwotę niższą o 62,30 zł niż wynikająca z faktury nr (...). Oskarżony stwierdził wówczas, że następnego dnia jego szef wykona przelew uzupełniający.

Rozładunek zboża nastąpił w miejscowości D., bowiem w trakcie wykonywania usługi zleceniodawca zmienił miejsce docelowe. W okolicy P. oskarżony, poruszający się czerwonym P. (...) dogonił R. H. i pilotował go do miejsca rozładunku. Tam – w miejscowości D. dojechał nieustalony mężczyzna busem koloru srebrnego, który przejął rozładowaną pszenicę, uiszczając D. K. (1) zapłatę w gotówce.

Na rachunki bankowe Z. W. oraz A. M. (1) nie wpłynęły pieniądze z tytułu zapłaty za wydane i przewiezione zboże. Kontakt z oskarżonym całkowicie się urwał.

Pokrzywdzony P. P. (1) uczęszczał wspólnie z oskarżonym D. K. (1) do Technikum Energetycznego w P.. Po skończeniu szkoły kontakt im się urwał. Spotkali się przypadkowo w 2008 roku i pokrzywdzony zaprosił oskarżonego do siebie do domu. Oskarżony opowiadał, że prowadził działalność gospodarczą, lecz miał problem z hazardem, zaczął podbierać pieniądze i firma upadła. Powiedział, że został zatrzymany do kontroli drogowej i wówczas okazało się, że musi iść do aresztu za niepłacone alimenty. Wskazywał, że niedawno wyszedł z więzienia, zaczął się leczyć w poradni dla anonimowych hazardzistów i dzięki swojej żonie oraz spotkaniom w poradni wyszedł z nałogu. Stwierdził, że dobrze mu się powodzi, powoli spłaca wszystkie długi, przy czym większość już spłacił. Mówił, że handluje węglem, pośredniczy w transakcjach i zarabia na różnicach pomiędzy ceną zakupu a sprzedaży. Dwa tygodnie później doszło do kolejnego spotkania stron – tym razem w miejscu zamieszkania oskarżonego, po czym kontakty znowu się urwały.

W lipcu 2011 roku P. P. (1) spotkał D. K. (1) przypadkowo w Z.. Pokrzywdzony zaprosił oskarżonego i towarzyszących mu członków rodziny do siebie do domu na grilla. Podczas tego spotkania rozmawiał z oskarżonym, który wypytywał go o stan majątkowy (jak mu się powodzi, ile ma kredytów). P. P. (1) informował wówczas D. K., iż powodzi mu się dobrze, bardzo dobrze zarabia jako pilot morski pracując w systemie 6 tygodni w domu - 6 tygodni w Nigerii na polu naftowym, nie posiada kredytów, co więcej – odłożył nieco gotówki.

Po kilku dniach od powyższego spotkania oskarżony zadzwonił do pokrzywdzonego z pytaniem, czy nie chce on kupić ziemi. Zaskoczonemu tym pytaniem P. P. (1) oskarżony tłumaczył, że jego znajomy, były hazardzista ma problemy finansowe i część gruntów, które posiada chce sprzedać. Pokrzywdzony nie nosił się z zamiarem zakupu nieruchomości, w związku z czym zbył oskarżonego stwierdzeniem, że musi tę ofertę przemyśleć.

Po jakimś czasie po raz kolejny skontaktował się z pokrzywdzonym oskarżony z zapytaniem, czy nie chce on zainwestować w jego firmę, tj. w handel węglem. Powiedział, że w przypadku takiej inwestycji, on będzie mógł

jednorazowo obracać większą ilością węgla i tym samym więcej zarobi, a zyskiem będą dzielić się na pół. Powiedział, że transze zakupów węgla wynoszą około 45.000 zł i czy tyle pokrzywdzony by zainwestował. Z racji długoletniej przyjaźni łączącej go z oskarżonym, mając w pamięci opowieści D. K. (1), jak to prężnie prowadzi działalność gospodarczą i po pewnych niepowodzeniach całkowicie odmienił swoje życie, w dniu 4.08.2011r. P. P. (1) pobrał z rachunku bankowego prowadzonego w (...) S.A. kwotę 50.000 zł.

W dniu 5.08.2011r. do miejsca zamieszkania pokrzywdzonego przyjechał D. K. (1). Przywiózł wypis z rejestru gruntów wraz z mapką, oświadczając, że dotyczą one tych nieruchomości, których zakup pokrzywdzonemu proponował. P. P. (1) miał się z nimi zapoznać, oskarżony zaproponował też wspólne oglądnięcie tej ziemi. Podczas tego spotkania P. P. (1) przekazał oskarżonemu w gotówce kwotę 45.000 zł na poczet handlu węglem.

Odnowiwszy w ten sposób znajomość mężczyźni zaczęli częściej się spotykać. Na początku września 2011r. D. K. (1) przyjechał do miejsca zamieszkania P. P. (1) i wręczył mu kwotę 3.600 zł oświadczając, iż jest to połowa zysku wygenerowanego z przeprowadzonych przez niego transakcji z udziałem pieniędzy pokrzywdzonego. Oskarżony oświadczył, iż zrezygnował z handlu węglem i aktualnie zajął się pośrednictwem w sprzedaży zboża. Stwierdził, że można na tym lepiej zarobić, jednak transze w tej działalności są większe – po około 90.000 zł. W międzyczasie P. P. (1), będąc w coraz bardziej zażyłych stosunkach z oskarżonym postanowił pojechać obejrzeć działki, których szcątkową dokumentację doręczył mu oskarżony. Pod koniec września 2011r. pokrzywdzony wyraził zainteresowanie ewentualnym zakupem rzeczonych nieruchomości. Wówczas D. K. (1) oświadczył, że cena za nie ma wynieść 120.000 zł, ale może uda mu się załatwić to taniej, jednak na obecnym etapie przedmiotowe grunty nie są na sprzedaż, bowiem ich właściciel musi uregulować kwestie związane z obciążeniem tych nieruchomości. Oskarżony powiedział, że szykuje mu się jednorazowo większa transakcja w zakresie handlu zbożem i lepiej, żeby pokrzywdzony zainwestował pieniądze w kwocie 90.000 zł w obrót zbożem. Obiecał zwrócić tę kwotę w ciągu tygodnia, zapewniając pokrzywdzonego, że dobrze na tym zarobi. Stwierdził, że przetrzyma pieniądze pokrzywdzonego do czasu zakupu gruntów, obracając nimi w międzyczasie, a potem pokryje z tych pieniędzy część należności za zakupione w późniejszym czasie nieruchomości. Oskarżony powiedział, że jeżeli pokrzywdzony jest takim układem zainteresowany, ma wpłacić 90.000 zł na podany przez niego rachunek bankowy w (...) Bank (...) S.A. Oświadczył, że pieniędzy tych potrzebuje na jednorazową transakcję.

P. P. (1) dokonał sprawdzeń w Internecie i ustalił, że D. K. (1) istotnie ma zarejestrowaną na siebie działalność gospodarczą. Był też z oskarżonym podczas rozliczania przez niego transportu i widział, jak przekazuje on przewoźnikowi pieniądze za usługę transportową. Pokrzywdzony był świadkiem jak D. K. (1) dawał pieniądze żonie i synowi. Wszystko to uwiarygodniało go w oczach P. P. (1) i spowodowało, że pokrzywdzony w dniu 27.09.2011r. przelał na rachunek bankowy oskarżonego kwotę 90.000 zł jako część pieniędzy na zakup działek, a w międzyczasie na obrót w zakresie handlu węglem.

W dniu 30.09.2011r. oskarżony przelał na rachunek pokrzywdzonego kwotę 92.415 zł. Poinformował P. P. (1), że sfinalizował transakcję i zwraca mu zainwestowane 90.000 zł i jego część zysku. Zdziwiło to pokrzywdzonego o tyle, że jasno było ustalone, że pieniędzmi tymi oskarżony ma dalej obracać, a ostatecznie mają one zostać przekazane na poczet ceny za zakup gruntów. D. K. (1) tłumaczył, iż nie do końca jasno według niego kwestie te zostały wyjaśnione, w związku z tym wolał zwrócić wniesiony kapitał wraz z wypracowanym zyskiem. Taką postawą wzbudził u pokrzywdzonego jeszcze większe zaufanie. Oświadczył następnie, że P. P. (1) ma mu przelać ponownie te 90.000 zł, a jak trafi się kolejna większa transakcja, to od razu otrzyma zysk. Zapewnił też, że kolega, który chce sprzedać ziemię szedł z ceną właśnie do 90.000 zł, więc pieniądze te będą od razu na zapłatę za grunt.

W dniu 3.10.2011r. P. P. (1) przelał po raz kolejny 90.000 zł na wskazane wcześniej przez oskarżonego konto. W dniu 6.10.2011r. D. K. (1) zadzwonił do pokrzywdzonego i poinformował go, że przelał mu 3.600 zł, które to pieniądze stanowią część zysku z obrotu tymi pierwszymi 45.000 zł.

W dniu 13.10.2011r. oskarżony poinformował pokrzywdzonego telefonicznie, że przekazał mu na rachunek bankowy kolejne pieniądze – 2.880 zł tytułem zysku, który wygenerowany został na skutek obrotu 90.000 zł przeznaczonymi na zakup gruntu.

Zbliżał się termin wyjazdu P. P. (1) do pracy zagranicę. Wiedział o tym oskarżony i namawiał pokrzywdzonego na zainwestowanie kolejnych pieniędzy w kwocie 95.000 zł, bowiem szykują mu się dalsze transakcje. W dniu 25.10.2011r. mężczyźni umówili się w siedzibie banku (...) S.A. w Ś. W.. Tam pokrzywdzony wypłacił kwotę 95.000 zł i przekazał je oskarżonemu, który stwierdził, że w czasie nieobecności pokrzywdzonego wygenerowany zysk będzie przekazywał jego żonie lub przelewał mu na konto. D. K. (1) nalegał, by spisać oświadczenie, że pokrzywdzony przekazał mu 230.000 zł, co też tam od razu na miejscu uczynił.

P. P. (1) wyjechał do pracy. Zaniepokojona żona pokrzywdzonego informowała go, że oskarżony nie przekazuje żadnych pieniędzy, a w kontaktach telefonicznych zbywa ją. W styczniu 2012r. pokrzywdzony, obawiając się, że został oszukany, zażądał natychmiastowego zwrotu pieniędzy. D. K. (1) zaprzestał jakichkolwiek kontaktów z pokrzywdzonym. Odpowiadał ewentualnie na telefony lub sms-y jego żony. W dniu 13.01.2012r. oskarżony poinformował sms-owo B. P., że zwraca część pieniędzy – miało to być 15-20 tysięcy złotych. Pokrzywdzony pojechał z żoną na pocztę do P., gdzie okazało się, że oskarżony przekazał im 5.000 zł.

Kontakt między oskarżonym a pokrzywdzonym kompletnie się urwał. D. K. (1) nie zwrócił reszty pieniędzy – 212.505 zł. P. P. (1) kontaktował się z członkami rodziny oskarżonego, którzy uświadomili mu, że D. K. (1) nie ma nic poza długami, komornikami, sprawami o oszustwa.

Oskarżony D. K. (1) ma obecnie 48 lat, jest rozwiedziony, ma na utrzymaniu dorosłego syna. Oskarżony posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest elektronikiem, przed osadzeniem prowadził, według oświadczenia, działalność gospodarczą, uzyskując dochód około 3.000 zł miesięcznie.

D. K. (1) był wielokrotnie karany sądownie. Pierwszy wyrok (za przestępstwo z art. 204 § 2 k.k. z 1969r. zapadł przeciwko niemu 15.05.1997r. Od tego czasu wydano wobec oskarżonego 45 (!) wyroków skazujących na kary pozbawienia wolności głównie za przestępstwa oszustwa (jedynie dwa spośród tych skazań dotyczyły występków przywłaszczenia mienia, a jedno czynu z art. 199 § 1 k.k. z 1969r.). Aktualnie oskarżony odbywa orzeczone wobec niego kary pozbawienia wolności.

M.in. w okresie od 2.11.2006r. do 4.07.2008r. D. K. (1) odbywał karę 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k.

W toku postępowania przygotowawczego oskarżony D. K. (1) poddany został jednorazowemu badaniu sądowo-psychiatrycznemu i sądowo-psychologicznemu. Na skutek tego badania biegli lekarze psychiatry i biegły psycholog wydali opinię, w której zgodnie stwierdzili, że oskarżony nie ujawnia cech niedorozwoju umysłowego ani objawów klinicznych choroby psychicznej ani też innych zakłóceń czynności psychicznych, ma zachowane rozumienie podstawowych norm i zachowań społecznych, a poziom jego intelektu nie budzi wątpliwości, a zatem miał on w pełni zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynów, o których popełnienie był podejrzewany oraz pokierowania swoim postępowaniem.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. K. (1) (k. 550-554 w zw. z k. 369-373, 379, k. 645-646, 687-688),
- zeznania pokrzywdzonych: A. M. (1) (k. 555-557 w zw. z k. 40-42, 127v), Z. W. (k. 557-558 w zw. z k. 58-59), M. D. (k. 558-559 w zw. z k. 94-95),
- zeznania pokrzywdzonego P. P. (1) (k. 559-562 w zw. z k. 212-215),

- zeznania świadka I. M. (k. 563 w zw. z k. 2-4),
- zeznania świadka A. S. (k. 564-565 w zw. z k. 85-86, 126v),
- zeznania świadków: K. R. (k. 565-566 w zw. z k. 96-97, 155v), R. H. (k. 566 w zw. z k. 128-129, 172-173),
- zeznania świadka B. P. (k. 567-568 w zw. z k. 386-389),
- zeznania świadka B. H. (k. 689 w zw. z k. 186, 192),
- dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, a ujawnione na rozprawie w dniu 3.07.2014r. (k. 689): kopia faktury (k. 6), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 7), zaświadczenie o dokonaniu zmiany wpisu do ewidencji działalności gospodarczej (k. 8-9, 45-46, 65-66), zaświadczenie o nr REGON (k. 10, 43, 63), decyzja w sprawie nadania NIP (k. 11, 44, 64), dowód ważenia (k. 12), korespondencja e-mail (k. 13), ogłoszenie (k. 14), pismo UM P. z załącznikiem (k. 27-28), pismo ZUS (k. 33), faktura (k. 48), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 49), faktura (k. 61), potwierdzenie wykonania przelewu (k. 62), korespondencja e-mail (k. 67-70), pismo i jednostkowa umowa serwisowa (k. 89-90), faktura (k. 100), korespondencja e-mail (k. 101), tablica poglądowa (k. 125), pismo (...) sp. z o.o. (k. 140), dane z K. (k. 160-161, 309-311, 315-317, 480-486, 671-677), umowa najmu (k. 187-188), rozwiązanie umowy najmu (k. 189), dokumenty przedłożone przez P. P. (1) (k. 216), zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego (k. 255), kopia nakazu zapłaty (k. 256), dokumentacja komornicza (k. 258-265), raport z Krajowego Rejestru Długów (k. 267-272), odpisy wyroków (k. 278, 279, 280-281, 282-285, 286, 287-290, 291-292, 293, 294, 295, 296-303, 319, 321-322, 324-326, 331, 333-336, 338, 339, 341, 343, 344, 348-349, 353-360), opinia sądowa psychiatryczno-psychologiczna (k. 406-410), historia operacji bankowych (k. 665-666).

D. K. (1) oskarżono o to, że:

VI. w dniu 21 lutego 2012 r. w Ś. gm. Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd M. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w Ś., ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pszenicę będącą przedmiotem sprzedaży, po uzyskaniu od pokrzywdzonego pszenicy o wadze 24950 kg i wartości 21.706,50 zł zgodnie z wcześniejszym zamiarem nie dokonał za nią zapłaty doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. M. (1) w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VII. w dniu 21 lutego 2012 r. w P. gm. M. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd M. D. prowadząc działalność gospodarczą (...) z siedzibą w miejscowości P. ul. (...) gm. M. co do podmiotu zlecającego usługę transportową tj. (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) i zamiaru zapłaty za wykonaną usługę transportową, po czym zgodnie z podjętym zamiarem po wykonaniu usługi transportowej na trasie Ś. – D. po wystawieniu faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 1888,67 zł brutto nie dokonał za nią płatności w uzgodnionym terminie 3 dni doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem M. D. w powyższej kwocie przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

VIII. w dniu 21 luty 2012 r. w B. gm. K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd A. M. (1) prowadzącego Gospodarstwo Rolne (...) w B. ul. (...) co do faktu prowadzenia działalności gospodarczej pod nazwą (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) jak i zamiaru zapłaty za pszenicę będącą przedmiotem sprzedaży, po uzyskaniu od pokrzywdzonego pszenicy o wadze 27200 kg i wartości 24.847,20 zł zgodnie z wcześniejszym zamiarem nie dokonał za nią płatności, doprowadzając tym samym A. M. (1) do niekorzystnego

rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IX. w dniu 21 lutego 2012 r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadził w błąd Z. W. prowadzącego Przedsiębiorstwo Usług (...) z siedzibą w K. ul. (...), co do przedmiotu zlecającego usługę transportową tj. (...) S. L. z siedzibą w P. ul. (...) i zamiaru zapłaty za wykonaną usługę transportową, po czym zgodnie z podjętym zamiarem po wykonaniu usługi transportowej na trasie B. – D., po wystawieniu faktury VAT nr (...) opiewającej na kwotę 1506,63 zł brutto nie dokonał za nią płatności w uzgodnionym terminie 1 dnia doprowadzając do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Z. W. w powyższej kwocie, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

X. w okresie 05 sierpnia 2011 roku do 25 października 2011 r. w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził P. P. (1) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 212.505 zł poprzez wprowadzenie go błąd co do zamiaru wspólnego zakupu nieruchomości oraz prowadzenia wspólnej działalności gospodarczej w zakresie handlu węglem czym wyrządził szkodę na rzecz P. P. (1) w kwocie 212.505 zł stanowiące mienie znacznej wartości, przy czym czynu tego dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za umyślne przestępstwo podobne

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Oskarżony D. K. (1) konsekwentnie przyznawał się częściowo do popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach I – IV aktu oskarżenia. Wyjaśniał, iż dopuścił się zarzucanych mu przestępstw, bowiem był szantażowany przez osoby, od których swego czasu pożyczył pieniądze. Wskazał, że mimo zwrotu długu osoby te nieustannie domagały się od niego pieniędzy. Pod wpływem tych osób został „słupem” w transakcjach z rolnikami – jechał we wskazane miejsce, zawierał z pokrzywdzonym umowę mając pełną świadomość, że ludzie, do których wyłudzony towar trafiał, nie uiszczą za niego zapłaty. Oskarżony podkreślał, że jego zachowanie było wynikiem zastraszania jego i jego rodziny przez szantażystów. W sytuacjach, gdy osobiście rozmawiał z klientem, bądź spotykał się z nim, zawsze przedstawiał się własnym imieniem i nazwiskiem, a większe kwoty pieniędzy kontrahenci przelewali na rachunek bankowy jego firmy. Wszelkie pieniądze przekazywał natychmiast szantażystom. D. K. (1) podawał, że nie miał nic wspólnego ze zlecaniem usług transportowych.

Analizując wyjaśnienia D. K. (1) w tym zakresie Sąd uznał, że zasługują one na wiarę jedynie w części.

I tak na wstępie zaznaczenia wymaga, że, zobligowany granicami aktu oskarżenia, Sąd skupił się jedynie na zdarzeniach ujętych w ramy zarzutów. Stanowiły one dające się wyodrębnić czyny, a ich analiza z punktu widzenia tego, czy wyczerpują one znamiona przestępstw, była możliwa do przeprowadzenia w oderwaniu od analizy wcześniejszej działalności przestępczej oskarżonego. W związku z tym, wszelkie twierdzenia D. K. (1) dotyczące transakcji innych niż te, które zostały objęte aktem oskarżenia w niniejszym postępowaniu, pozostały poza sferą zainteresowania, a tym samym oceny Sądu Orzekającego.

Obracając się zatem w granicach zarzutów opisanych w punktach I do IV aktu oskarżenia stwierdzić należy, że dotyczą one sytuacji, w których oskarżony umówił transakcję z kontrahentem, zamówił usługę transportową, a następnie czy to przyjechał na miejsce transakcji (zarzut III), czy też uczestniczył w transporcie już zakupionego towaru (zarzut I i III).

Zamówienia składane w firmach transportowych (zarzut II i IV) wysyłane były mailowo z komputera znajdującego się w mieszkaniu wynajmowanym przez oskarżonego (vide: zeznania świadka B. H. oraz dokumenty na k. 187-189), przy wykorzystaniu adresu poczty elektronicznej firmy (...). Z tego samego adresu oskarżony korzystał w ramach korespondencji z synem pokrzywdzonego M. M. (1), któremu przysyłał wszelkie dane i dokumenty niezbędne do

wystawienia faktury. Mija się on zatem z prawdą wskazując, iż nie uczestniczył w zamówieniach usług transportowych, zwłaszcza, że brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, że to nie oskarżony, jako wynajmujący korzystał z mieszkania B. H..

Sąd dał wiarę oskarżonemu, który stwierdził, iż osobiście brał udział w transakcji przeprowadzonej z A. M. (1), bowiem jest to bezsporne w świetle całego materiału dowodowego. Uznano natomiast za niewiarygodne wyjaśnienia D. K. (1), z których wynika, że zawsze w kontaktach osobistych z klientami posługiwał się własnym imieniem i nazwiskiem, nigdy nie podając się za S. L., czy pracownika firmy (...). Twierdzenia tej treści nie wytrzymują konfrontacji z wiarygodnymi zeznaniami świadka A. M. (1), który podał, że telefonicznie rozmawiał z mężczyzną przedstawiającym się jako S. L. – właściciel firmy (...), zaś oskarżony, który miał głos identyczny, jak rzekomy S. L., w czasie osobistego kontaktu z pokrzywdzonym podawał się za przedstawiciela firmy (...).

W ocenie Sądu twierdzenia oskarżonego na temat rzekomego szantażu, któremu był poddawany pozostały całkowicie gołosłowne. Dowodem na wiarygodność wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie nie mogą być zeznania świadka E. S. - kuratora sądowego, pod której pieczę oskarżony pozostawał. Świadek stwierdziła jedynie, że D. K. (1) poinformował ją, że otrzymywał telefony i smsy z pogrózkami. W kontekście szerokiej działalności przestępczej oskarżonego, która wynika z danych o jego karalności, całkowicie realnym jest, że autorami tych gróźb mogli być pokrzywdzeni licznymi oszustwami. Ponadto, w kontekście uzależnienia oskarżonego, wysoce prawdopodobnym jest, że byli to jego wierzyciele hazardowi. Wbrew twierdzeniom D. K. (1), nie podał on w żadnym postępowaniu danych osobowych rzekomych szantażystów. Z zeznań syna oskarżonego – P. K. wynika jedynie tyle, że nieznanemu mu osobie w niewybredny sposób nakazywały mu przekazać ojcu, że prędzej czy później będzie musiał oddać to, co jest im winien, a także żądały zwrotu pieniędzy. Znamionym jest, że również taki stan faktyczny wynika z zeznań P. K. składanych w postępowaniu przygotowawczym Ds. 920/13, których kopie protokołów dołączono do niniejszej sprawy i odczytano świadkowi. W żadnym miejscu tych protokołów nie ma słowa, by napastnicy, którzy dokonali wtargnięcia do domu syna oskarżonego, nakazywali mu przekazać ojcu, by z nimi dalej współpracował. Z zeznań D. K. (1) złożonych w tamtym postępowaniu wynika natomiast, że z przekazu syna wynikało, iż taką właśnie informację miał on przekazać ojcu.

Mając na uwadze powyższe, negatywnie zweryfikowano wyjaśnienia oskarżonego w omawianej kwestii, nie mogąc oprzeć się wrażeniu, że D. K. (1) manipuluje faktami, by w ten sposób umniejszyć własną odpowiedzialność. Gołosłowne jego twierdzenia o rzekomej „przymusowej współpracy” z rzeczywistymi sprawcami poszczególnych wyłudzeń Sąd uznał jako przyjętą przez oskarżonego linię obrony, która nie znajduje poparcia w przeprowadzonych dowodach.

D. K. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia przestępstwa na szkodę P. P. (1) utrzymując, iż pieniądze przekazywane mu przez pokrzywdzonego, inwestowane były w rzeczywistą działalność gospodarczą, z której dochody zostały w pewnym momencie również przejęte przez rzekomych szantażystów. Oskarżony podkreślał, że nigdy nie nosił się z zamiarem oszukania P. P. (1).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom tej treści. W szczególności, jak już wspomniano, negatywnie zweryfikowano prawdziwość wyjaśnień D. K. (1) co do w ogóle istnienia rzekomych szantażystów i ich wpływu na przestępczą działalność oskarżonego, objętą aktem oskarżenia w niniejszej sprawie. Podkreślić trzeba, że dopuszczenie się przez D. K. (1) określonych przestępstw przeciwko mieniu nie wyklucza jeszcze okoliczności, że w okresie objętym zarzutem V mógł on prowadzić równoległe legalną działalność gospodarczą na własny rachunek. Sam fakt popełniania przestępstw nie wyklucza bowiem możliwości podejmowania legalnych działań obejmujących inne sfery i odwrotnie - sam fakt prowadzenia uczciwej działalności gospodarczej nie stanowi jednocześnie o braku możliwości i okazji do popełniania przestępstw. Sąd uznał jednak, że brak jest jakichkolwiek dowodów na to, by oskarżony pieniądze przekazywane przez P. P. (1) inwestował, zgodnie ze swoimi zapewnieniami kierowanymi wobec pokrzywdzonego, w legalne interesy.

5 sierpnia 2011r., kiedy to pokrzywdzony przekazał D. K. (1) w gotówce pieniądze na handel węglem, prawomocny był już wyrok skazujący oskarżonego na bezwzględną karę pozbawienia wolności (II K 294/11). Z jej odbyciem oskarżony

musiał się liczyć, więc jego opowieści snute pokrzywdzonemu na temat „wychodzenia z kryzysu” po zawirowaniach życiowych uznać należy za mijające się z prawdą. Z informacji gospodarczych (k. 267-270) wynika też, że oskarżony figurował w tamtym czasie w Krajowym Rejestrze Długów, w tym czasie też komornik sądowy zajął należący do niego rachunek bankowy w (...) Banku S.A. (k. 255). Sąd zapewnienia D. K. (1), odnośnie sukcesów w prowadzonej działalności gospodarczej potraktowano jako niewiarygodne.

Stwierdzić trzeba, że oskarżony nie potrafił wskazać na jaką transakcję (z jakim kontrahentem, w jakim terminie przeprowadzoną, jakiego przedmiotu dotyczącą) przeznaczył rzekomo owe 45.000 zł wpłacone mu przez P. P. (1) w sierpniu 2011r. Brak jest jakichkolwiek dowodów takiej transakcji. Sąd przyjął w tych okolicznościach, że D. K. (1) wziął wskazane pieniądze od pokrzywdzonego w ramach przemyślanego zamiaru dokonania wyłudzenia.

27.09.2011r. na rachunek bankowy oskarżonego P. P. (1) wpłacił 90.000 zł (k. 665v). Analiza historii transakcji na tym rachunku (k. 665-666) pozwala przyjąć, że pieniądze te nie zostały przez oskarżonego wypłacone ani też przelane na rachunek jakiegokolwiek podmiotu gospodarczego celem sfinalizowania jakichkolwiek transakcji, które mogłyby następnie wygenerować jakichś zysk. Oskarżony zapewniał, że akurat takie kwoty mu są potrzebne, bowiem jednorazowa transakcja opiewa właśnie na 90.000 zł. Logiczna konsekwencja wpłaty 90.000 zł przez P. P. (1) na jednorazową transakcję zakupu zboża byłaby wypłata bądź przelew tej kwoty przez oskarżonego na konto kontrahenta, co jednak nie nastąpiło. Po trzech dniach wpłacone pieniądze zostały pokrzywdzonemu zwrócone z „górką” stanowiącą rzekomy zysk, co de facto, zdaniem Sądu było działaniem mającym na celu wyłudzenie od pokrzywdzonego kolejnej „transzy”. Następne 90.000 zł wpłacone przez pokrzywdzonego w dniu 3.10.2011r. również nie uczestniczyło w jakiegokolwiek jednorazowej transakcji mającej za przedmiot zboże, o czym zapewniał P. P. (1) oskarżony – oprócz jednorazowej wypłaty 30.000 zł z konta oskarżonego ubywały pieniądze w kwotach po kilka tysięcy złotych wypłacane z bankomatów G..

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że wyjaśnienia D. K. (1), jakoby to „obracał” pieniędzmi pokrzywdzonego w ramach legalnej działalności gospodarczej, przeznaczając je na handel węglem, a następnie zbożem, ocenić należy jako niewiarygodne, bowiem nie dość, że pozostają gołosłowne, to dodatkowo przeczy im analiza przywołanych dokumentów bankowych.

Sąd uznał za wiarygodne w całości zeznania wszystkich pokrzywdzonych: A. M. (1), Z. W., M. D. i P. P. (1). Zeznania tych osób są bardzo szczegółowe, wyczerpujące, spójne i logiczne. Znajdują one odzwierciedlenie w dokumentach dotyczących poszczególnych transakcji, a ponadto pozostają niesamowicie wyważone – omawiani świadkowie zeznawali jedynie na okoliczność znanych sobie faktów, wyraźnie zaznaczając, których okoliczności nie są pewni, bądź co do których nie poczynili własnych obserwacji i znają je jedynie z przekazu innych osób. W żadnym momencie nie można było odnieść wrażenia, że pokrzywdzeni dążyli za wszelką cenę do pociągnięcia D. K. (1) do odpowiedzialności karnej, choćby wbrew rzeczywistości przebiegowi zdarzeń.

Równie wiarygodne pozostają, w ocenie Sądu, szczegółowe i stonowane, a zarazem logiczne i szczere zeznania świadka I. M..

W związku z tym, że świadek B. P. zeznawała w sposób spójny i wyważony, a jej twierdzenia znajdują pełne odzwierciedlenie w zeznaniach P. P. (1) i doświadczeniu życiowym, a także zebranych dokumentach, Sąd przyznał im w całości przymiot wiarygodności.

Podobnie należało ocenić zeznania kierowców poszczególnych firm transportowych – świadków K. R. i R. H., a także świadka A. S., obecnego podczas transakcji oskarżonego z pokrzywdzonym A. M.. Wypowiedzi wymienionych osób znajdują pełne odzwierciedlenie w zeznaniach pokrzywdzonych. Podkreślić trzeba, że omawiani świadkowie, jako osoby niejako „z zewnątrz” nie miały żadnego interesu, by zeznawać nieprawdę i bezpodstawnie tym pomawiać oskarżonego, bądź też go chronić przed odpowiedzialnością karną.

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadka B. H., bowiem pozostają one całkowicie spójne z treścią dokumentów obrazujących kwestie związane z wynajmem oskarżonemu mieszkania świadka.

Zeznania świadków: E. S., P. K. i J. P. nie miały szczególnego znaczenia dla poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Okazały się przydatne dla zweryfikowania przyjętej przez D. K. (1) linii obrony, jakoby to popełnianie przez niego przestępstw wynikało z szantażu, któremu ulegał. Sąd nie znalazł jakichkolwiek powodów, by wyczerpującym zeznaniom wskazanych osób w jakimkolwiek momencie odmówić wiary.

Zeznania świadka P. Pasieki nie miały żadnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego.

Opinia sądowo-psychiatryczna i sądowo-psychologiczna jest jasna, pełna, nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, sporządzona została przez biegłych mających duże doświadczenie zawodowe. Omawiana opinia została wykonana zgodnie ze wskazaniami aktualnej wiedzy i jako taka może stanowić wiarygodny dowód w sprawie.

Za w pełni przydatne Sąd potraktował wymienione wyżej pozostałe dokumenty. Zostały one sporządzone w wymaganej formie, przez uprawnione do tego podmioty, w granicach ich kompetencji. Ich autentyczności oraz prawdziwości treści w nich zawartych nie kwestionowała żadna ze stron, a i Sąd przez wzgląd na wyżej podane cechy tychże dokumentów nie uznał za konieczne, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło w sposób nie budzący jakichkolwiek wątpliwości zasadność zarzutów postawionych oskarżonemu, z drobnymi modyfikacjami dotyczącymi daty popełnienia czynów opisanych w punktach I, II i IV aktu oskarżenia.

Art. 286 §1 k.k. określa odpowiedzialność za oszustwo, którym według tego przepisu jest motywowane celem korzyści majątkowej doprowadzenie innej osoby do niekorzystnego rozporządzeniem mieniem przez wprowadzenie jej w błąd albo wyzyskanie błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętej czynności.

Przestępstwo oszustwa ma charakter materialny, przy czym skutkiem jest niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego. Niekorzystne rozporządzenie jako skutek oszustwa, ogólnie rzecz ujmując, oznacza pogorszenie sytuacji majątkowej pokrzywdzonego.

Oszustwo jest przestępstwem kierunkowym, w którym celem działania sprawcy jest uzyskanie szeroko pojętej korzyści, która może polegać zarówno na uzyskaniu zysku jak i zmniejszenia pasywów. Dążenie sprawcy może obejmować zarówno korzyść dla siebie, jak i dla kogo innego.

Odnosząc to do realiów niniejszej sprawy z całą stanowczością stwierdzić należy, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona oszustwa określonego w art. 286 § 1 k.k. w stosunku do wszystkich pokrzywdzonych.

W świetle zebranego w sprawie i omówionego wyżej materiału dowodowego, nie może budzić wątpliwości, że właściciele gospodarstw rolnych: M. M. (1) i A. M. (1), a także właściciele firm transportowych: M. D. i Z. W. zostali przez oskarżonego wprowadzeni w błąd co do braku zamiaru zapłaty za wydany towar/wykonaną usługę. Pokrzywdzeni przystąpili zatem do poszczególnych transakcji pozostając w błędzie co do tego, że otrzymają z ich tytułu zapłatę. Tym samym, w sposób niekorzystny dla siebie ponieśli straty. D. K. (1) natomiast w wyniku tego działania uzyskał konkretną korzyść majątkową.

Niewątpliwie oskarżony korzyść majątkową uzyskał także na skutek wpłacenia mu przez pokrzywdzonego P. P. (1) pieniędzy w ostatecznej wysokości 212.505 zł. W ocenie Sądu przestępcze działanie oskarżonego polegało w tym wypadku na wprowadzeniu pokrzywdzonego w błąd co do zamiaru zainwestowania wpłaconych przez niego pieniędzy w legalną działalność gospodarczą. Zdaniem Sądu D. K. (1) pobierał od pokrzywdzonego kolejne „transze” środków finansowych nie mając zamiaru włączenia ich do legalnej działalności gospodarczej, która generowałaby zysk dla pokrzywdzonego. Zebrane dowody jednoznacznie świadczą o tym, że D. K. (1), wykorzystując naiwność P.

P. (1), odwołując się do łączącej ich przyjaźni, dążył do wyłudzenia od niego jak największej kwoty. Dokonywane pokrzywdzonemu w międzyczasie wpłaty miały na celu uspić jego czujność i przygotować grunt pod dalsze „transze”. Tym samym Sąd uznał, że oskarżony, przystępując w sposób przemyślany do tego przestępstwa od początku liczył się z tym, że z wpłaconych przez pokrzywdzonego pieniędzy część będzie musiał mu zwrócić, w związku z czym Sąd przyjął, za Prokuratorem, iż wartość wyłudzonego od P. P. (1) mienia równa jest kwocie 212.505 zł, a więc sumie wszystkich wpłat dokonanych przez pokrzywdzonego, pomniejszonej o sumę pieniędzy zwróconych mu w międzyczasie przez oskarżonego. Zdaniem Sądu bowiem oskarżony obejmował swoją świadomością zamiar dokonania konkretnych wyłudzeń w krótkich odstępach czasu, przy poniesieniu swego rodzaju „kosztów”, sprowadzających się do konieczności zwrotu pokrzywdzonemu na poszczególnych etapach bądź wygenerowanego rzekomo zysku, bądź nawet całości „zainwestowanych” pieniędzy (tak jak to miało miejsce z pierwszymi 90.000 zł).

Z uwagi na to, że, jak już wskazano, oskarżonemu przyświecał jeden zamiar powzięty na początku przestępczego zachowania wobec P. P. (1), jego czyn zakwalifikować należało jak czyn ciągły z art. 12 k.k., a w związku z faktem, iż dotyczył on mienia o wartości przekraczającej 200.000 zł, kwalifikację prawną należało uzupełnić o art. 294 § 1 k.k. (art. 115 § 5 k.k.).

Z materiału dowodowego wynika, że transakcja opisana w punkcie I aktu oskarżenia miała miejsce w dniu 23.02.2012r. (vide: zeznania świadka I. M.), a dzień wcześniej (22.02.2012r.) pokrzywdzony M. D. przyjął zlecenie transportowe. Co do Z. W., z korespondencji mailowej wynika, że zlecenie zostało przez niego przyjęte w dniu 21.02.2012r. Mając to na uwadze Sąd odpowiednio zmodyfikował daty popełnienia przez oskarżonego poszczególnych przestępstw.

Sąd przyjął, że w zakresie zdarzeń objętych zarzutami I-IV, czyny oskarżonego zostały popełnione w krótkich odstępach czasu, posiadają jednakową kwalifikację prawną, co uzasadniało uznanie ich za ciąg przestępstw opisany w art. 91 § 1 k.k.

M.in. w okresie od 2.11.2006r. do 4.07.2008r. D. K. (1) odbywał karę 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczoną wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 26.02.2008r. (sygn. akt III K 235/08), w skład którego weszły wyroki skazujące oskarżonego m.in. za przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. Każdy zatem czyn przypisany mu w niniejszym postępowaniu popełniony został przez oskarżonego w warunkach recydywy z art. 64 § 1 k.k.

Rozważając w świetle dyrektyw art. 53 § 1 i § 2 k.k. kwestie wymiaru kary łącznej, jak i poszczególnych kar jednostkowych oskarżonemu D. K. (1) za przypisane mu przestępstwa, Sąd jako okoliczności rzutujące na jego niekorzyść uwzględnił:

- wielokrotną uprzednią karalność oskarżonego, w tym za przestępstwa podobne,
- działanie w warunkach recydywy,
- brak starań o naprawienie wyrządzonych szkód,
- wysoką szkodliwość społeczną popełnionych przez oskarżonego przestępstw,
- wykorzystanie przyjaźni, jaka łączyła oskarżonego z pokrzywdzonym P. P. (1) i nadużycie ogromnego zaufania, jakim pokrzywdzony darzył sprawcę.

Jako okoliczności łagodząco wpływające na wymiar kary w stosunku do D. K. (1) uznano stosunkowo niedużą wartość wyłudzonego mienia w zakresie czynów stanowiących ciąg przestępstw, a także fakt, iż wartość mienia nakazującego kwalifikować czyn przypisany oskarżonemu w punkcie 2 wyroku z art. 294 § 1 k.k., była niemalże wartością „graniczną” (nieco ponad 200.000 zł).

Wymierzając oskarżonemu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności za ciąg przestępstw opisany w punkcie 1 wyroku oraz kary 3 lat pozbawienia wolności za przestępstwo opisane w punkcie 2 wyroku, kierując się dyrektywami jej wymiaru z art. 53 k.k., przy uwzględnieniu opisanych powyżej okoliczności obciążających i łagodzących, Sąd Okręgowy uznał, iż kary te są współmierne do stopnia winy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu przestępstw, a zatem karami sprawiedliwymi, które mogą osiągnąć wobec niego właściwy skutek wychowawczy, a jednocześnie spotkają się z aprobatą społeczeństwa i wzbudzą zaufanie do wymiaru sprawiedliwości.

Podobnie należy ocenić wymiar kary łącznej, orzeczonej, przy zastosowaniu zasady asperacji, zbliżonej z racji podobieństwa przestępstw do zasady absorpcji. Zdaniem Sądu skazanie D. K. (1) na karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności czyni zadość poczuciu sprawiedliwości. Sąd uznał tym samym, iż wnioskowana przez oskarżyciela kara łączna 6 lat pozbawienia wolności razi swoją surowością i przecenia wpływ uprzedniej karalności jako okoliczności obciążającej przy wymiarze kary.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k., kierując się restytucyjną funkcją postępowania karnego Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia wyrządzonych szkód.

O kosztach zastępstwa adwokackiego orzeczono na podstawie przepisów powołanych w punkcie 5 wyroku, przy czym Sąd nie znalazł powodów, by nakład pracy adwokata z urzędu w niniejszej sprawie wycenić na dwukrotność stawki minimalnej, o co wnosił obrońca w mowie końcowej.

Sąd odstąpił jednocześnie od obciążania oskarżonego kosztami postępowania, mając na uwadze, że najbliższych kilkadziesiąt lat spędzi on w warunkach więziennej izolacji.

SSO Agata Adamczewska